

ću da vas zatvorim! Želim, dapače, da mi pomognete, da im po mogućnosti olakšamo neminovnu sudbinu.

Jelka taj čas skoči na noge, uspravi se, raskolači oči, te pokazujući prstom na Barbariga, ponovi: — Da im olakšamo neminovnu sudbinu!... Da vam ja u tom pomognem?!... Ja vama da pomognem!

— Da, da, vi! Vi možete da za obadva učinite mnogo, vrlo mnogo, ako samo hoćete...

Luka je iza Jelkinih leđa zadovoljno kimao glavom, kao da mu je htio reći: — Dobro glumite! samo dalje tako!

— Ako samo ja hoću?! Što ja ne bih učinila za moje mile, za moje jedine na svijetu!

— Eto, vidite, to mi je nov dokaz da ste pametna djevojka. Tako i valja!

Barbarigo sad pristupi bliže Jelki. Ona ga je promatrala raskolačenih očiju. On joj se zagleda u oči, pa segne za njezinim licem. Ona odstupi korak dva, neprestano buljeći u njega.

Barbariga kao da je taj otpor pogotovu dražio. On pokroči još bliže, a ona uzmakne čak do protivnoga zida, a u očima kao da su joj bljesnule dvije munje. Barbarigo se nagne prema njoj, a ona se ustuboči poput lavice, pa će mu drščućim glasom:

— Što hoćete od mene sirote?

— Ništa, draga. Ne bojte se! Naslađujem se gledajući te vaše divne oči! Rekli ste, da pristajete pomagati mi, da olakšamo sudbinu vašega brata i vašega vjerenika...

— Da, milostivi kneže!... Ali...

— Kakav ali? Što znači taj ali?

— Ali...

— Znajte, da im ja mogu sve oprostiti! Sve! Razumijete li, sve!... A to ovisi o vašoj volji!... Dakle?

— Ja sam spremna da i svoj život žrtvujem, ali...

— Opet ali! Što biste htjeli reći, a neda vam se nadovezati na taj ali?

— Ali u poštenju samo — izlane sirotica.

— U poštenju! Ha, ha! U poštenju! Što hoćete da time kažete?

— Vi to znate, milostivi gospodine!

— Kako da ja znadem, što je to vaše poštenje, poštenje običnih ljudi! Kakvo poštenje može da bude tu po srijedi! Ne, ne, vi se varate, draga! Tu poštenje ne ulazi! Vi ćete